Republica Moldova,
mun. Chișinău, str. Teilor nr. 4

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător – Tatiana Sîrcu
Dosarul nr. 2r-77/26; PIGD nr. 2-24034059-02-25r-12012026

D E C I Z I E

23 februarie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:
Președintele completului, judecător – Ana Panov
Judecătorii – Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către Pridorojnîi Victor reprezentat de avocatul Alei Croitor, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă cererea înaintată de debitorul Pridorojnîi Victor împotriva creditorului Botnari Nina, cu participarea executorului judecătoresc Cațer Victor privind contestarea actelor executorului judecătoresc, –

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

La data de 27 martie 2024, debitorul Pridorojnîi Victor a înaintat împotriva executorului judecătoresc Cațer Victor și creditorului Botnari Nina cerere privind contestarea actelor executorului judecătoresc, și anume: anularea actului de preluare a executării din 27 februarie 2024; anularea încheierii nr. 100-112/24 din 27 februarie 2024 privind încasarea cheltuielilor de executare în sumă de 13 411,85 lei; precum și anularea încheierii nr. 100- 112/24 din 14 martie 2024 privind reținerea din salariul condamnatului.

În motivarea cererii debitorul a arătat că, la 19 februarie 2024 executorul judecătoresc Chiosa Anatolie a dispus strămutarea documentului executoriu nr. 1-1056/2014 din 10 iunie 2016, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, privind încasarea în mod solidar, de la mai mulți debitori, a prejudiciului moral cauzat creditoarei Botnari Nina. În urma acestei strămutări, executorul judecătoresc Canțer Victor a emis actul de preluare a executării din 27.02.2024 și ulterior două încheieri referitoare la încasarea cheltuielile de executare și la aplicarea reținerilor din salariu.

Contestatorul a menționat că, a fost informat despre aceste acte la 20 martie 2024 și a susținut caracterul lor nejustificat. Acesta a invocat faptul că, titlul executoriu nr. 1- 1056/2014 se află pe rolul Curții Supreme de Justiție în ordine de recurs, cauza penală care a generat titlul executoriu fiind înregistrată la 03 martie 2022 și nefiind soluționată până în prezent. Debitorul a argumentat că, în temeiul art. 78 alin. (1) lit. e) din Codul de executare, executorul judecătoresc era obligat să suspende executarea documentului executoriu.

De asemenea, debitorul a susținut că nu a fost delimitată răspunderea materială individuală a fiecărui debitor și a solicitat ca executorul judecătoresc Cațer Victor să prezinte dovezi privind executarea sau neexecutarea titlului executoriu de către ceilalți codebitori: Russu Denis, Timofti Oleg și Iscenco Veaceslav. În susținerea poziției sale, acesta a invocat prevederile

art. 11, 14, 62 și 83 din Codul de executare, arătând că executorul judecătoresc ar fi trebuit să clarifice situația executării obligației, precum și eventualele modalități de conciliere sau de stabilire a unei alte modalități de executare.

I.I. Încheierea primei instanțe: În temeiul încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025, prima instanță a e respins, cererea înaintată de debitorul Pridorojnîi Victor împotriva creditorului Botnari Nina, cu participarea executorului judecătoresc Cațer Victor privind contestarea actelor executorului judecătoresc, ca fiind neîntemeiată.

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 16 decembrie 2025 Pridorojnîi Victor reprezentat de avocatul Alei Croitor a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025.

În motivarea recursului a indicat aceleași argumente de fapt și de drept din contestație, suplimentar a indicat că în fapt, la 19.02.2024 executorul judecătoresc Chiosa Anatolie a dispus strămutarea documentului executoriu nr.1-1056/2014 din 10.06.2016 emis de Judecătoria Chișinău sediul Centru privind încasarea de la Russu Denis, Timofti Oleg, Pridorojnîi Victor și Iscenco Veaceslav în beneficiul Botnari Nina prejudiciului moral în sumă de 150 000 lei.

Prin actul din 27.02.2024 executorul judecătoresc Canțer Victor conform art.32 alin.(4) Cod de executare a preluat executarea documentului executoriu nr.1-1056/2014 din 10.06.2016 emis de Judecătoria Chișinău sediul Centru.

Prin încheierea executorului judecătoresc Canțer Victor nr.100-112/24 din 27.02.2024 s-a dispus încasarea de la Pridorojnîi Victor a taxelor, spezelor de executare și onorariul executorului judecătoresc însumă de 13 411,85 lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Canțer Victor nr.100-112/24 din 14.03.2024 privind reținerea din salariul condamnatului, s-a expediat Penitenciarului nr.15 Cricova unde execută pedeapsa Pridorojnîi Victor, documentul executoriu nr.1-1056/2014 din 10.06.2016, în cazul angajării în câmpul muncii se vor efectua rețineri în mărime de 50% din salariu și alte venituri. Reclamantul a fost informat despre actele emise de executorul judecătoresc Canțer Victor la 20.03.2024.

Consideră strămutarea, încasarea cheltuielilor de executare și reținerile din salariul, indicate în încheierile date este nejustificată din motivele pe care le-a indicat în cererea de contestarea acțiunilor executorului, pe care instanța le-a neglijat, fără a le da o apreciere juridică:

Comunică că în prezent cauza penală, în cadrul căreia s-a emis, documentul executoriu nr.1-1056/2014 din 10.06.2016, se află în examinare la Curtea Supremă de Justiție. Din 03.03.2022 cauza penală este înrtegistrată la Curtea Supremă de Justiție și pînă în prezent n-a fost adoptată nici o decizie pe marginea recursurilor depuse.

Conform art.78 alin.(1) liter.e) din Codul de executare, executorul judecătoresc este obligat să suspende executarea documentului executoriu în cazul contestării de către debitor a actelor executorului judecătoresc. Alt motiv de anulare a actelor executorului judecătoresc Canțer Victor ar fi faptul că n-a fost delimitată răspunderea materială a reclamantului la executarea documentului executoriu nr.1-1056/2014 din 10.06.2016 emis de Judecătoria Chișinău sediul Centru. Executorul judecătoresc Canțer Victor urmează să prezinte confirmarea că documentul executoriu nr.1-1056/2014 din 10.06.2016 emis de Judecătoria Chișinău sediul Centru n-a fost executat la moment unul din debitori Russu Denis, Timofti Oleg, Pridorojnîi Victor și Iscenco Veaceslav.

Menționează că Executorul judecătoresc Canțer Victor n-a respectat procedura de conciliere, în privința reclamantului, obligația prevăzută la art.62 din Codul de executare, care prevede că în termenul stabilit de executorul judecătoresc în încheierea de intentare a procedurii

de executare, părţile sînt obligate să se prezinte în faţa executorului judecătoresc pentru a li se comunica drepturile şi obligaţiile lor, inclusiv posibilitatea de conciliere sau, după caz, de determinare a modalităţii de executare şi/sau a consecutivităţii de urmărire a bunurilor debitorului. (2) În cazul în care părţile convin asupra condiţiilor de executare, executorul judecătoresc întocmeşte un proces-verbal, în care indică aceste condiţii, ele devenind obligatorii pentru părţi.

Conform actelor din materialele dosarului, reclamantul este deținut în instituția penitenciară, unde își ispășește pedeapsa. Conform răspunsului administrației Penitenciarului nr.15-Cricova Nr.10/P-62/24 din 28.08.2024, „La moment, instituția penitenciară nu dispune de locuri de muncă la care ar putea fi angajat deținutul Pridorojnîi Victor conform studiilor indicate în diploma de absolvire a studiilor superioare.

Solicită casarea încheierii instanței de fond, emiterea unei decizii noi prin care să fie dispusă, admiterea cererii depusă de Pridorojnîi Victor împotriva Ninei Botnari, executor judecătoresc Cațer Victor cu privire la contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc, anularea actului de preluare a executării din 27.02.2024 emis de executorul judecătoresc Cațer Victor; anularea încheierii executorului judecătoresc Cațer Victor nr. 100-112/2024 din 27.02.2024 privind încasarea cheltuielilor de executare în sumă de 13 411,85 lei; anularea încheierii executorului judecătoresc Cațer Victor nr. 100-112/2024 din 14.03.2024 privind reținerea din salariul condamnatului.

I.III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Având în vedere că încheierea instanței de fond a fost emisă la 28 noiembrie 2025 și recepționată de recurent la 2 decembrie 2025, Colegiul civil constată că depunerea cererii de recurs la 21 februarie 2025 s-a realizat cu respectarea termenului prevăzut de art. 425 Cod de procedură civilă al Republicii Moldova.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen **pentru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este întemeiat și urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă (în continuare „CPC al RM”), recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă al RM instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurent, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal circumstanțelor de fapt constatate.

În drept, Colegiul civil reține că, în temeiul art.1 alin. (1) din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

În temeiul art. 10 alin. (1) Cod de executare al RM, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplinește benevol obligațiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii şi se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare.

În temeiul art. 60 alin. (1) Cod de executare, procedura de executare se intentează la cererea creditorului urmăritor sau, în cazurile prevăzute de prezentul cod, la demersul instanței de judecată, cu prezentarea documentului executoriu spre executare.

În temeiul art. 161 alin. (1) Cod de executare al RM, actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acţiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părți şi de alți participanți la procesul de executare, precum şi de terții care consideră că prin actele de executare sau acţiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc nu pot fi contestate dacă din momentul săvârșirii lor au trecut mai mult de 6 luni.

În temeiul art. 163 alin. (1) Code de executare al RM, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condițiile art. 119 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.

În fapt, în baza materialelor cauzei și argumentelor invocate de părți în apărarea sa în prima instanță și în fața instanței de recurs, Colegiul civil constată că:

În baza titlului executoriu nr. 1-1056/2014 din 10 iunie 2016 emis în baza sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Centru s-a încasat, în mod solidar, de la Russu Denis, Timofti Oleg, Pridorojnîi Victor și Iscenco Veaceslav în beneficiul lui Botnari Nina prejudiciu moral în mărime de 150 000 lei. În titlu executoriu este indicat că hotărîrea a devenit definitivă la 17 decembrie 2021 (f.d. 65).

La data de 19 februarie 2024, în baza încheierii executorul judecătoresc Chiosa Anatolie a dispus strămutarea documentului executoriu nr. 1-1056/2014 din 10 iunie 2016, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Centru (f.d. 63). Ulterior, prin actul de preluare a executării din 27 februarie 2024, executorul judecătoresc Canțer Victor a preluat spre executare documentul executoriu menționat, în temeiul art. 32 alin. (4) din Codul de executare (f.d. 66).

Prin încheierea executorului judecătoresc Canțer Victor nr. 100-112/24 din 27 februarie 2024, s-a dispus încasarea de la debitorul Pridorojnîi Victor a taxelor, spezelor de executare și a onorariului executorului judecătoresc, în suma de 13 411,85 lei (f.d. 5).

De asemenea, prin încheierea executorului judecătoresc Canțer Victor nr. 100-112/24 din 14 martie 2024, intitulată „privind reținerea din salariul condamnatului", s-a dispus transmiterea documentului executoriu nr. 1-1056/2014 din 10 iunie 2016 către Penitenciarul nr. 15 Cricova, în vederea efectuării reținerilor în mărime de 50% din salariu și alte venituri ale debitorului, în cazul angajării sale în câmpul muncii (f.d. 68-69).

Prin contestația înaintată debitorul Pridorojnîi Victor a solicitat anularea actului de preluare a executării din 27.02.2024, emis de executorul judecătoresc Canțer Victor, act care a survenit în urma strămutării documentului executoriu

Conform art. 30 Cod de executare (1) Executorul judecătoresc poate întreprinde acţiuni de executare silită doar în circumscripţia camerei teritoriale a executorilor judecătoreşti în care biroul său îşi are sediul.

Conform art.32 Cod de Executare (1) Documentul executoriu va fi strămutat de către executorul judecătoresc din oficiu sau la cererea creditorului la un alt executor judecătoresc, stabilit în condiţiile art. 30 din prezentul cod, în următoarele cazuri:

a) executorul judecătoresc nu mai este competent teritorial, în conformitate cu art. 30 din prezentul cod;

b) documentul executoriu a fost primit cu încălcarea competenţei teritoriale;

c) la cererea motivată a creditorului.

(2) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. a) şi b), executorul judecătoresc strămută documentul executoriu printr-o încheiere, care poate fi contestată în instanţă de judecată. În cazul strămutării pe motivul indicat la alin. (1) lit. c), încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

(3) După rămânerea definitivă a încheierii, executorul judecătoresc transmite documentul executoriu, împreună cu copia, certificată de el, de pe procedura de executare, anexând borderoul de calcul al cheltuielilor de executare.

(4) Executorul judecătoresc care a primit documentul executoriu după strămutare întocmeşte un act de preluare a executării, copia de pe care o remite părţilor în procedura de executare şi executorului judecătoresc de la care a preluat documentul executoriu.

Potrivit suportului probatoriu se atestă că strămutarea documentului executoriu nr. 1-1056/2014 a fost dispusă de executorul judecătoresc Chiosa Anatolie la data de 19 februarie 2024, în temeiul modificării competenței teritoriale, determinată de faptul că debitorul executa pedeapsa privativă de libertate în Penitenciarul nr. 15 Cricova, instituție situată în raza teritorială de activitate a executorului judecătoresc Canțer Victor.

În aceste condiții, în conformitate cu regulile privind competența teritorială în materia executării silite, executorul judecătoresc Canțer Victor a preluat executarea la data de 27 februarie 2024, emițând actul procedural de preluare a executării, prin care a asigurat continuitatea procedurii executare.

Colegiul reține că verificarea legalității actelor executorului judecătoresc de către instanța de judecată are un caracter strict și limitat, fiind exercitată exclusiv în cadrul și în condițiile prevăzute de Codul de executare. Controlul judiciar nu vizează oportunitatea măsurilor dispuse, ci doar conformitatea acestora cu normele legale aplicabile.

În acest context, debitorul Pridorojnîi Victor, care contestă actele executorului, avea obligația procesuală, derivată din principiul legalității executării silite, să indice în mod concret norma juridică pretins încălcată, precum și să argumenteze în ce constă nelegalitatea actului

contestat. Simpla exprimare a nemulțumirii față de desfășurarea executării sau invocarea unor afirmații generale nu este suficientă pentru a atrage anularea unui act de executare, în lipsa demonstrării unei încălcări clare și determinate a dispozițiilor legale.

Colegiul notează că actul de preluare a executării are un caracter pur accesoriu, fiind emis în executarea directă a încheierii de strămutare a documentului executoriu, care reprezintă actul principal. Prin natura sa juridică, actul de preluare nu constituie o măsură de executare silită propriu-zisă, nu instituie obligații noi în sarcina debitorului și nu modifică în niciun mod întinderea sau conținutul obligației stabilite prin titlul executoriu. Acesta are exclusiv rolul de a consemna transmiterea competenței și preluarea materială a procedurii execuționale de către executorul judecătoresc nou desemnat, în vederea asigurării continuității executării.

Prin urmare, actul de preluare nu are o existență juridică autonomă, ci subzistă și produce efecte doar în legătură directă cu actul principal – încheierea de strămutare – care a determinat schimbarea competenței teritoriale.

Din perspectiva principiului disponibilității, instanța de recurs constată că debitorul a contestat exclusiv actul de preluare a executării, fără a formula critici și fără a invoca motive de nelegalitate în privința încheierii de strămutare a documentului executoriu – actul juridic ce a stat la baza emiterii actului contestat. Or, în absența contestării actului principal și a demonstrării caracterului său pretins nelegal, nu poate fi analizată în mod izolat legalitatea actului accesoriu care doar îl pune în aplicare. Anularea unui act accesoriu, în lipsa anulării sau infirmării actului principal din care derivă, ar contraveni principiului securității raporturilor juridice și ar crea o disfuncționalitate procedurală, lipsind executarea de suportul său formal fără a afecta temeiul juridic al strămutării.

În aceste condiții, având în vedere că actul de preluare nu produce efecte juridice autonome și nu conține dispoziții susceptibile de a aduce, prin ele însele, atingere drepturilor debitorului, iar nelegalitatea actului principal nu a fost nici invocată, nici probată, Colegiul apreciază că acesta nu poate constitui obiect al unei anulări separate în cadrul controlului judiciar exercitat asupra actelor de executare.

În continuare, în ceea ce privește, contestarea încheierii cu privire la încasarea cheltuielilor de executare, Colegiul reține că debitorul a invocat ca temei de anulare a actelor executorului judecătoresc, inclusiv a încheierii cu privire la încasarea cheltuielilor de executare, omisiunea executorului judecătoresc de a delimita răspunderea materială și pretinsa neexecutare a documentului executoriu de către ceilalți codebitori.

În conformitate cu art. 799 din Codul civil, creditorul poate pretinde executarea obligaţiei, la latitudinea sa, de la oricare din debitori, în parte sau în întregime. Pînă la executarea întregii prestaţii, rămîn obligaţi toţi debitorii.

Această normă reglementează dreptul creditorului de a urmări întreaga creanță de la oricare dintre co-debitori, fără a fi necesară dovedirea neexecutării de către ceilalți. Potrivit regulii generale a solidarității pasive, acest caracter este opozabil tuturor co-debitorilor și implică dreptul creditorului de a solicita executarea integrală a obligației de la oricare dintre aceștia.

În condițiile speței, potrivit documentului executoriu, obligația de plată a prejudiciului moral în sumă de 150 000 lei a fost stabilită, cu caracter solidar, în sarcina a patru persoane, inclusiv a debitorului Pridorojnîi Victor.

Prin urmare, executorul judecătoresc Canțer Victor, acționând în numele creditorului Nina Botnari, nu este ținut să verifice contribuția celorlalți debitori alături de debitorul Pridorojnîi Victor, iar eventuala pasivitate a acestora este lipsită de relevanță juridică în raportul execuțional.

Conform art. 800 din Codul civil, debitorul solidar poate opune creditorului numai excepțiile personale sau cele comune tuturor debitorilor solidari. În prezenta cauză, debitorul Pridorojnîi Victor nu a invocat excepții comune ori personale admisibile celorlalți debitori, ci a formulat obiecții care vizează exclusiv raporturile interne dintre co-debitori, raporturi care nu pot fi opuse creditorului Botnari Nina și nu influențează întinderea obligației solidare.

În mod esențial, art. 36 alin. (4) din Codul de executare prevede că, dacă, potrivit documentului executoriu, calitatea de debitor o au mai multe persoane, acestea achită solidar cheltuielile de executare.

În raporturile juridice execuționale, art. 36 alin. (4) din Codul executare prevede că solidaritatea se extinde și asupra cheltuielilor de executare, astfel încât fiecare debitor poate fi ținut să execute întregul cuantum al cheltuielilor de executare. În consecință, executorul judecătoresc Canțer Victor nu este obligat să determine o cotă-parte individuală a fiecărui debitor solidar, neexistând o obligație legală de a delimita contribuția fiecăruia. Raporturile de regres dintre debitori excedează procedurii de executare și urmează a fi valorificate, dacă este cazul, pe calea dreptului comun.

Potrivit prevederilor legale, executorul judecătoresc Canțer Victor nu avea obligația de a verifica sau de a aștepta dovada neexecutării obligației de către ceilalți co-debitori. În cazul solidarității pasive, fiecare debitor poate fi urmărit pentru întreaga datorie până la stingerea integrală a acesteia. Prin urmare, executorul era îndreptățit să procedeze la recuperarea întregii sume datorate, inclusiv a cheltuielilor de executare, de la debitorul Pridorojnîi Victor, fără a fi necesară o confirmare prealabilă privind lipsa plăților efectuate de ceilalți co-debitori.

Referitor la alegațiile debitorului, potrivit cărora, procedura de executare trebuia suspendată pe motiv că hotărârea penală în baza căreia a fost emis titlul executoriu este examinată în recurs la Curtea Supremă de Justiție, Colegiul reține următoarele.

Titlul executoriu nr. 1-1056/2014 a dobândit caracter executoriu din momentul în care hotărârea penală a rămas definitivă, conform art. 466 alin. (1) din Codul de procedură penală, care stabilește că hotărârea într-o cauză penală devine executorie la data rămânerii definitive. Din actele dosarului rezultă că titlul executoriu emis la 10 iunie 2016 de Judecătoria Chișinău, sediul Centru, menționează expres că hotărârea a devenit definitivă la 17 decembrie 2021.

Totodată, potrivit art. 14 alin. (1) lit. d) din Codul de executare, documentul executoriu trebuie să cuprindă data rămânerii definitive a hotărârii sau mențiunea privind executarea imediată. În temeiul art. 10 alin. (3) din același cod, titlul executoriu constituie temei suficient pentru inițierea procedurii de executare silită. În speță, contestatorul nu a invocat și nu a demonstrat existența unor vicii privind legalitatea ori valabilitatea titlului executoriu.

În ceea ce privește argumentul referitor la existența unui proces penal pendinte la Curtea Supremă de Justiție, Colegiul constată că simpla exercitare a unei căi de atac nu are, prin ea însăși, efect suspensiv asupra obligațiilor civile stabilite prin hotărârea penală definitivă.

Dispozițiile art. 78 alin. (1) lit. e) din Codul de executare, invocate de debitor, reglementează suspendarea executării în ipoteza contestării actelor executorului judecătoresc, cu condiția depunerii unei cauțiuni, până la soluționarea definitivă a contestației respective. Or, această normă nu este incidentă în situația examinării unei căi de atac în procesul penal, ci privește exclusiv contestarea actelor de executare.

Prin urmare, în lipsa unui temei legal expres de suspendare și în absența unei dispoziții de suspendare pronunțate de instanța competentă, executorul judecătoresc era obligat să continue procedura de executare în baza unui titlu executoriu valabil și executoriu.

Verificând temeinicia concluziilor primei instanțe referitor la legalitatea încheierii executorului judecătoresc privind reținerea din salariu, Colegiul reține că prin încheierea din 14 martie 2024 executorul judecătoresc a dispus reținerea a 50% din veniturile salariale ale debitorului Pridorojnîi Victor, în temeiul titlului executoriu nr. 1-1056/2014. Astfel, este vădit că argumentele debitorului vizează pretinsa depășire a limitelor legale privind cuantumul reținerilor.

Potrivit art. 105 alin. (1) lit. c) din Codul de executare, salariul şi alte venituri băneşti ale debitorului pot fi urmărite în baza documentelor executorii în cazul în care debitorul nu are bunuri sau bunurile lui nu sînt suficiente pentru a acoperi întreaga sumă urmărită.

În corespundere cu art. 106 alin. (1) și (2) din Codul de executare, cuantumul reținerilor din salariu şi din alte venituri se calculează din suma pe care debitorul urmează să o primească. Din salariul şi din alte venituri ale debitorului pot fi reţinute, în baza unui document executoriu, nu mai mult de 20%, iar în baza câtorva documente executorii, nu mai mult de 50% din cuantumul lor pînă la achitarea deplină a sumei urmărite.

Potrivit art. 109 din Codul de executare urmărirea veniturilor debitorului care execută pedeapsa închisorii se face în condiţiile legii, fără a se ţine seama de reţinerile pentru întreţinerea lui în penitenciar.

Dispozițiile art. 111 din Codul de executare prevăd că, executorul judecătoresc expediază documentul executoriu organizaţiei în care lucrează debitorul sau de unde el primeşte recompensă, pensie, bursă ori un alt venit, cerând să se facă reţinerile cuvenite în baza documentului executoriu şi să se trimită creditorului sumele reţinute.

În speță, titlul executoriu vizează încasarea unui prejudiciu moral, creanță ce intră în categoria obligațiilor susceptibile de executare prin urmărirea veniturilor. Din materialele cauzei rezultă că la momentul inițierii executării debitorul nu dispunea de disponibilități bănești în conturi, fapt confirmat prin extrasul bancar emis de „Moldova-Agroindbank" SA, unde soldul era zero. Ulterior s-a constatat că acesta deține o cotă-parte dintr-un bun imobil și un mijloc de transport, însă asupra acestor bunuri erau deja aplicate restricții de alți executori judecătorești, la care s-a alăturat și executorul Canțer Victor.

În aceste condiții, Colegiul apreciază că erau întrunite cerințele art. 105 alin. (1) lit. c) din Codul de executare, executorul fiind îndreptățit să recurgă la urmărirea veniturilor salariale ale debitorului.

Referitor la procentul de 50% stabilit prin încheierea din 14 martie 2024, se constată că obligația nu se încadrează în ipotezele speciale care ar permite rețineri de până la 70%, însă limita generală maximă prevăzută de art. 106 alin. (2) din Codul de executare este de 50% în cazul existenței mai multor documente executorii.

Chiar dacă în actul contestat este indicat un singur titlu executoriu, din circumstanțele cauzei rezultă că asupra bunurilor debitorului acționau și alți executori judecătorești, ceea ce justifică aplicarea plafonului maxim de 50%. În orice caz, procentul stabilit nu depășește limita legală generală și nu vizează venituri exceptate de la urmărire conform art. 110 din Codul de executare.

Colegiul reține că debitorul nu a prezentat probe concludente care să demonstreze existența unor bunuri suficiente pentru acoperirea creanței sau alte motive de nelegalitate a actelor de executare. În conformitate cu art. 117 și art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, sarcina probei revine părții care invocă anumite circumstanțe drept temei al pretențiilor sau obiecțiilor sale. Or, recurentul nu și-a susținut afirmațiile prin dovezi pertinente și concludente.

Simpla formulare a unor critici generale, fără indicarea concretă a normelor pretins încălcate și fără administrarea probelor corespunzătoare, nu poate conduce la anularea actelor executorului judecătoresc.

În consecință, în lipsa unor argumente și probe apte să răstoarne prezumția de legalitate a actelor de executare, Colegiul apreciază că instanța de fond întemeiat a respins contestația debitorului Pridorojnîi Victor.

Având în vedere cele relatate, Colegiul civil constată caracterul vădit nefondat al argumentelor recurentului, întemeiate pe aprecierea subiectivă a faptelor și interpretarea eronată a normelor de drept.

În rest, instanța de recurs constată caracterul formal și neîntemeiat al cererii de recurs, fără a da apreciere faptelor și normelor de drept puse la baza concluziilor primei instanțe, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate și normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 21 octombrie 2024.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 – 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Pridorojnîi Victor reprezentat de avocatul Alei Croitor împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 28 noiembrie 2025, prin care a fost respinsă cererea înaintată de debitorul Pridorojnîi Victor împotriva creditorului Botnari Nina, cu participarea executorului judecătoresc Cațer Victor privind contestarea actelor executorului judecătoresc, ca fiind neîntemeiată.

Decizia instanței de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanței judecătorești www.cac.instante.justice.md.

Președintele completului, judecătorul – Ana Panov

Judecătorii Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan